

Πρός
Τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Ὅσιώτατες Ἀδελφές
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

Πρός ὑποδοχήν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ

Οἱ καμπάνες χαρούμενα ἤχοῦν γιά νά συγκεντρωθοῦν οἱ πιστοί χριστιανοί γιά νά μετάσχουν στό συμπόσιο τῆς πίστεως. Γιά νά ἐορτάσουν τόν ἐν σαρκί νηπιάσαντα Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

Μέ τρεῖς τρόπους ὑποδεχόμαστε τόν Κύριο, ὅπως ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν προαναγγέλλει γιά τήν ἐορτή «Χριστός γεννᾶται δοξάσατε, Χριστός ἐξ οὐρανοῦ ἀπαντήσατε, Χριστός ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται».

1. Δοξολογία

«Χριστός γεννᾶται δοξάσατε».

Κατά τόν εὐαγγελιστή Λουκᾶ καί μέ ὁδηγό τήν προτροπή «Χριστός γεννᾶται· δοξάσατε», ἡ Ἐκκλησία μᾶς προτρέπει νά ἀνταποκριθοῦμε στήν ἐορτή τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, δοξάζοντας τόν Θεό γιά τήν εὐεργεσία τῆς ἐνανθρωπήσεως, ἀφοῦ κατά τόν ἀπόστολο Παῦλο «Ὁ Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί» (Πρός Τιμόθεον Α', γ', 16).

Πεπληρωμένοι πάσης χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ἐορτάζουμε τὴν κατὰ σάρκα γέννηση τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Θεοῦ μας.

Οἱ Ἄγγελοι τὴν λαμπρὰ νύκτα τὴν γεμάτη θεῖα ὀράματα καὶ θαύματα τῆς θείας γεννήσεως ἔψαλαν τὸν γνωστὸ μας ὕμνο «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ» (Λουκᾶ β', 14). Οἱ Ποιμένες ἐκθαμβοὶ ἀπὸ τὸ θαῦμα τῆς ταπεινώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ μετὰ τὴν προσκύνηση τοῦ νηπιάσαντος Κυρίου «*ὑπέστρεψαν δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς*» (Λουκᾶ β', 20).

Ἡ Ἐκκλησία τῶν πιστῶν ψάλλει καὶ συγχορεύει μέ τὸν χορὸ τῶν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων: «Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι καὶ φωτίσαντι τῷ κόσμῳ».

2. Ὑποδοχή

«Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν· ἀπαντήσατε».

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς προτρέπει νὰ ὑποδεχθοῦμε τὸν Κύριόν μας μέ πίστη, μέ εὐλικρίνεια καὶ μέ ταπείνωση, ὅπως οἱ Ποιμένες καὶ οἱ Μάγοι.

Ὁ Κύριος ἀνταποκρίνεται στήν πίστη ὅσων θά Τόν ὑποδεχθοῦν βεβαιώνοντάς τους, ὅτι θά υἱοθετηθοῦν ἀπὸ τὸν ἐπουράνιο Θεό καὶ Πατέρα, ἐπισημαίνοντας, ὅτι: «*ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ*» (Ἰωάννου α', 10-12).

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης σχολιάζει τὴν τραγικότητα τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἄρνηση καὶ τὴν ἀπόρριψη τοῦ Λυτρωτοῦ ἀπὸ τοὺς σύγχρονους του Ἰουδαίους καὶ ὄχι μόνο ἀπ' αὐτούς:

«*Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποικότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεῦναι, ὅτι πάλιν εἶ-*

πεν Ἡσαΐας· τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσονται αὐτούς» (Ἰωάννου ιβ', 37-42).

Δηλαδή: «Καὶ μολονότι εἶχε κάνει τόσα θαύματα μπροστά στὰ μάτια τους, δὲν πίστευαν σ' αὐτόν, ἔτσι ὥστε νά ἐπαληθευθοῦν τὰ λόγια πού εἶχε πεῖ ὁ προφήτης Ἡσαΐας: Κύριε, ποιός πίστεψε στό μήνυμά μας; Σέ ποιόν φανέρωσε ὁ Κύριος τὴν δύναμή του; Ὁ Ἡσαΐας εἶχε πεῖ ἐπίσης γιὰ ποιοῦ λόγο αὐτοὶ δὲν μπορούσαν νά πιστέψουν: Ὁ Θεός τύφλωσε τὰ μάτια τους καὶ σκότισε τό νοῦ τους, ἔτσι πού νά μὴ δοῦνε μέ τὰ μάτια τους, καὶ μέ τό νοῦ τους νά μὴν καταλάβουν, κι ἐπιστρέψουν σ' ἐμένα καὶ τοὺς γιατρέψω».

Ἡ ἄρνηση τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως ἀπὸ τόν ἄνθρωπο ἔχει αἰώνιες συνέπειες στὴν πνευματικότητα.

Ὁ Κύριος ἐπεσήμανε τόν κίνδυνον τῆς ἀπιστίας τῶν ἀνθρώπων:

«Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν» (Ἰωάννου η', 24).

Δηλαδή: «Σᾶς εἶπα πὼς θά ἀπολεσθεῖτε ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν σας· γιατί, ἂν δὲν πιστέψετε πὼς ἐγώ εἰμαι αὐτός (ὁ Κύριος καὶ Θεός) πού πραγματικά εἰμαι, θά πεθάνετε ἐξαιτίας τῶν ἁμαρτιῶν σας».

3. Ὑψωσι

«Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε».

Τὰ Χριστούγεννα μᾶς καλοῦν νά ὑψωθοῦμε πάνω ἀπὸ τὰ γῆϊνα.

Οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες, ζῶντας τόν βοσκηματώδη βίο κατὰ τόν Μέγα Βασίλειο (Μ. Βασιλείου, *Εἰς τὴν Ἑξαήμερον*, Ὁμιλία ζ', 5, PG 29, 158D) καὶ τὴν γεώδη ζωὴ τους, ὀφείλουν νά ὑψωθοῦν, ὅπως προτρέπει τοὺς πιστοὺς ἡ θεία Λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας μας «ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας». Κατὰ τόν θεῖο ἀπόστολο Παῦλο πού συμβουλεύει: «τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος, τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς» (Πρὸς Κολοσσαεῖς γ', 1).

Ἡ πικρή γεύση τῆς συγχρόνου, τῆς χωρὶς Θεοῦ ζωῆς τονίζει τὴν ἀναγκαιότητα τῆς πνευματικῆς ὑψώσεως τοῦ πιστοῦ, ὅπως ἐπεσήμανε ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος μέ τὴν προτροπὴ Του:

«ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ἰωάννου γ', 3).

Δέν πρέπει νά διαφεύγει ἀπὸ τὴν σκέψη μας ὅτι ὁ Παράδεισος εἶναι κλειστός στοὺς ἄπιστους, στοὺς ἀρνητές καὶ στοὺς ἀμετανόητους.

Μέ ἐγκάρδια ἀγάπη Χριστοῦ.

Χρόνια πολλά καὶ εὐλογημένα.

Μέ ἐόρτιες πατρικές εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καίσαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

